LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, REINIS ZARIŅŠ UN ANDRIS POGA

LNSO, REINIS ZARIŅŠ, AND ANDRIS POGA

2024. gada 25. aprīlī plkst. 19.00 Lielajā ģildē
25 April 2024 at 7 PM at the Great Guild

REINIS ZARIŅŠ — klavieres | piano

Diriģents | Conductor **ANDRIS POGA**

Skaņu ieraksta Latvijas Radio 3 "Klasika"
The sound is recorded by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
The concert is financially supported by the Latvian State Culture Capital Foundation

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

LILĪ BULANŽĒ (*Lili Boulanger*, 1893–1918)

"Pavasara rītā" (1917)
D'un Matin de printemps (1917)

5'

VITOLDS LUTOSLAVSKIS (*Witold Lutosławski*, 1913–1994)

Koncerts klavierēm un orķestrim (1988)
Concerto for Piano and Orchestra (1988)

I. ♩. — *100*
II. *Presto* ♩ — *160*
III. ♪ — *65*
IV. ♩ — *84*

25'

II DAĻA | PART II

ANTONS BRUKNERS (*Anton Bruckner*, 1824–1896)

Devītā simfonija reminorā (1896)
Symphony no. 9 in D minor (1896)

I. *Feierlich, misterioso* | Svinīgi un noslēpumaini
II. *Scherzo: Bewegt, lebhaft* | Kustīgi, līksmi
III. *Adagio: Langsam, feierlich* | Lēni, svinīgi

60'

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
EuroPark
MŪZIKAS SAULE

BULANŽĒ LILĪ

Marī-Žiljeta Olga "Lilī" Bulanžē nāca pasaulē 1893. gada 21. augustā, kur ģimenē viņu jau gaidīja sešus gadus vecākā māsa (vēlāk — viena no nozīmīgākajām sava laika profesorēm Parīzes konservatorijā) Nadja Bulanžē. Meiteņu māte — krievu princese Raisa Mišetska, kura, studējot Parīzes konservatorijā, iemīlas 41 gadu vecākajā profesorā Ernestā Bulanžē. Ernests savukārt ir diriģents un komponists, kurš savulaik — 1835. gadā —, līdzīgi kā vēlāk meita Lilī, saņēma prestižo Romas prēmiju (*Prix de Rome*). Jāpiemin, ka arī Nadja bija pavisam tuvu — 1908. gada konkursā viņa ieguva otro vietu. Arī senāki raduraksti ir pārpārēm muzikāli — Ernesta tēvs Frederiks bija atzīts čellists, savukārt māte Žiljeta — operdziedātāja.

Atgriežoties pie Lilī stāsta — ir vien 24 gadi, ko apskatīt. Protams, gribētos, lai būtu vairāk, jo neskatoties uz vārgo veselību un īso mūžu (komplikācijas izraisīja jau agrā bērnībā izslimots plaušu karsonis), Lilī Bulanžē pamanījās kļūt par izglītotu, smalku komponisti, kas iedvesmu smēlās no Debisī, simbolisma un impresionisma. Īpašu unikaliatāti viņas muzikālajā rokrakstā rodam instrumentācijā, neparastos faktūras risinājumos, krāsu un noskaņu piepildītās saskaņās. Te skan franču elegance un smalkumi, tāpat arī krāšņi simfoniski gleznojumi. Lilī Bulanžē ir pirmā komponiste-sieviete vēsturē, kas saņēmusi prestižo Romas prēmiju (*Prix de Rome*, 1913. gadā vien 19 gadu vecumā par kantāti "Fausts un Helēna"). Mantojumā viņa atstājusi nelielu skaitu darbu plašam mūziķu lokam: klavierēm solo, instrumentāliem vai vokālinstrumentāliem kamer-ansambļiem, simfoniskiem un vokālsimfoniskiem sastāviem.

Beļģu muzikologs Harijs Halbreihs "Pavasara rītā" raksturo kā "impulsīvu, sparīgu skerco ar viegli gaisīgu orķestrāciju, tomēr vidusdaļas orķestra asā gradācija atklāj sāpes, kas slēpjas zem šī trauslā miera".

Mūzikā patiesi mijas rotaļīgas, gaišas un pat nepieradinātas muzikālas ainiņas ar sapņainiem, gaisīgiem un noslēpumainiem skaņkrāsu gleznojumiem. "Pavasara rītā" sākotnēji tapis kā duets vijolei vai flautai un klavierēm, taču 1918. gada janvārī skaņdarbs instrumentēts simfoniskajam orķestrim. Jau 1918. gada martā komponiste dodas mūžībā.

LUTOSLAVSKA KLAVIERKONCERTS

Vitolds Lutoslavskis uzskatāms par nozīmīgāko poļu komponistu pēc Karola Šimanovska (1882–1937). Par savu vīziju mūzikā komponists reiz rakstījis: "Mans ideāls ir pašpietiekama mūzika; mūzika, kura pati izsaka tik daudz, ka visi komentāri kļūst lieki."

Klavierkoncertu Lutoslavskim pasūtināja Zalcburgas festivāls, un tā pirmatskaņojums norisinājās 1988. gada 19. augustā, kur autora vadībā koncertu atskaņoja Austrijas Radio orķestris un pianists Kristians Cimermans. Savukārt 1988. gada programmiņā lasāmi paša Lutoslavska komentāri, ar kuriem fragmentāri aicinu iepazīties arī 2024. gada 25. aprīlī (citāts no wisemusicclassical.com):

"Mans klavierkoncerts sastāv no četrām daļām, kas atskaņojamas bez pārtraukuma, lai gan katrai daļai ir skaidrs noslēgums. Pirmā sastāv no četriem posmiem. Pirmajā un trešajā posmā ietvertie motīvi ir it kā bezrūpīgi, viegli, dažkārt pat kaprīzi, nekad nekļūstot pārlieku nopietni. Tam pretstatā otrajā un ceturtajā posmā dzirdama plaša kantilēna, kas noved pie pirmās daļas kulminācijas.

Otrā daļa ir sava veida *moto perpetuo* (mūžīgā kustība) ar strauju klavieru "pakaļdzīšanos" uz orķestra fona, kas norimst, gatavojoties nākamajam cēlienam.

Trešā daļa sākas ar recitatīvu solo klavierēm, kas, orķestrim vēl aizvien neiesaistoties, intonē dziedošu *largo* tēmu. Vidusdaļā ienākot orķestrim, ar daļas sākumu kontrastē pēkšņi, dramatiskāki uzplaiksnījumi. Savukārt daļas beigās atkal dzirdama kantilēna bez orķestra pavadījuma.

Ceturtā daļa pēc uzbūves atsaucas uz baroka čakonas formu. Tās tēmu (nemainīgi orķestra izpildījumā) veido īsas notis, ko atdala pauzes, nevis akordi (kā tradicionālajā čakonā). Šī daudzreiz atkārtotā tēma veido tikai vienu no muzikālā diskursa slāņiem. Tas ir fons, kura priekšplānā klavieres katru reizi piedāvā citu ainu. Abi slāņi darbojas pēc nosacīta ķēdes principa, t.i., klavieru posmu sākumi un beigas nesakrīt ar pamattēmas sākumiem un beigām. Tie satiekas tikai vienreiz skaņdarba beigās. Pēdējo reizi tēma parādās saīsinātā formā (bez pauzēm) visa orķestra izpildījumā bez klavierēm. Seko kodolīgs *fortissimo* klavierrečitatīvs uz orķestra fona, skaņdarbu noslēdz īsa *presto* koda.

Visam iepriekšminētajam nav lielas nozīmes salīdzinājumā ar galveno būtību, ko komponists sev izvirza kā mērķi. Kas tad ir šis mērķis? Atbildi var sniegt tikai mūzika. Par laimi, tas nav izskaidrojams vārdos. Ja skaņdarbu varētu precīzi aprakstīt vārdos, tad mūzika kā māksla būtu pilnīgi lieka."

BRUKNERA DEVĪTĀ

Šogad atzīmējam austriešu komponista, pedagoga, ērģelnieka un improvizatora Antona Bruknera 200. dzimšanas dienu. Lakoniski un trāpīgi komponista portretu tekstā savulaik uzbūris Orests Silabriedis — ar Brukneru latviešu un angļu valodās iespējams iepazīties 2020. gada 13. februāra koncerta "Mocarts, Brukners un maestro Sinaiskis" programmiņā, kas pieejama LNSO mājaslapas koncertu arhīvā. Toreiz koncertā skanēja Burknera Astotā simfonija. Šeit — mazs teksta fragments:

"Antons Brukners piedzima zemnieku ģimenē un visu mūžu palika "Donavas zemnieks", kā viņu mēdza saukt. Viņš bija zemnieks pie ērģelēm un zemnieks mūzikas teorijas profesora amatā, un viņa mūzikā dominējošais htoniskais elements, kas dod pamatu Bruknera daiļrades neatkārtojamai dievišķajai vertikālei, arī apliecina spēka ņemšanu no zemes. Te var atcerēties Bruknera dzimtas uzvārda izcelšanos. No frankiem cēlies zemnieks 12. gadsimtā apmetas uz dzīvi Lejasaustrijā starp Ibsu un Donavu. Ferma atrodas pie tiltiņa, un vāciski 'tiltiņš' ir *Brücke* jeb tolaik *Pruck*, tātad tie, kas dzīvo šajā fermā pie tiltiņa, ir *Pruckner*. Bruknera mūzika ir tilts starp esošo un iedomāto. Patētiski sakot, Brukneram daudz kā nebija, bet tajā pašā laikā bija viss."

Un vēl:
"Ilgu laiku Antonu Brukneru zina tikai kā izcilu ērģelnieku. Viņa Parīzes, Londonas un citas turnejas nes slavu un atzinību. Brukners komponē, var teikt, visu apzinīgo mūžu, taču tā pa īstam uz komponista ceļa nostājas ap 40 gadu vecumu. Svarīgi arī atzīmēt, ka Brukners daudzus savas jaunības un agrīnā brieduma gadus veltī mācībām. Viņš studē pie ievērojamākajiem sava laika profesoriem līdz brīdim, kad 37 gadu vecumā liek harmonijas un kontrapunkta eksāmenu, lai iegūtu tiesības lietot tik kāroto titulu *Professor*. Tad arī komisija saka slaveno "nevis mums viņu vajadzēja eksaminēt, bet viņam — mūs"."

Darbs pie Bruknera pēdējās partitūras ilga daudzus gadus. Devītās simfonijas aizmetņi tapuši jau ap 1887. gadu, taču darbs pie monumentālās skaņubūves pārtrūcis, rediģējot nupat pabeigto Astoto simfoniju, kā arī veicot Trešās simfonijas uzlabošanas darbus. 1889. gadā Brukners izdošanai gatavo Otro simfoniju, 1890. gadā redakciju piedzīvo vēl virkne viņa lielformas darbu (pēc šī uzskaitījuma, iespējams, lieki pieminēt, ka Brukners bija ārkārtīgi paškritisks kungs). Pēc kopskaitā aptuveni sešiem gadiem — 1893. gadā ir pabeigta simfonijas pirmā daļa; otrās daļas trio top trīs dažādās versijās, līdz daļa uzskatāma par pabeigtu 1894. gada februārī. Pēdējos divus dzīves gadus — pat savā pēdējā dienā šai saulē — Brukners esot pētījis simfonijas pabeigto trešo daļu. Taču ceturtā palikusi vien skicējumos — runā, ka pāris simtos lappušu mērāmos. Simfonijas trešā daļa, līdzīgi kā Bruknera mūžs, izgaist ēteriskā saskaņā un aizver laicības durvis, lai atvērtu nākamās, kas ved mūžībā. Simfoniju Brukners veltījis "mīļotajam Dievam", un pirmo reizi tā izskanēja 1903. gadā Vīnē diriģenta Ferdinanda Lēves vadībā.

REINIS ZARIŅŠ ir viens no Latvijas ievērojamākajiem talantiem, dziļi pārdomātu interpretāciju meistars, spožs solists un prasmīgs kamermūziķis, konceptuālu starpmākslu projektu autors. Reinis ir četrkārtējs Lielās mūzikas balvas laureāts (2011, 2013, 2015, 2020) un Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks.

Pianists piedalījies daudzos prestižos festivālos: Lucernas festivālā, Kremerata Baltica festivālā, Bātas, Norfolkas un Jaunskotijas starptautiskajos mūzikas festivālos. Viņš muzicējis pasaules labākajās koncertzālēs — Amsterdamas *Concertgebouw*, Ņujorkas Kārnegī Veila zālē, Londonas Vigmora zālē, Maskavas Čaikovska zālē. Teicamā saskaņā spēlējis ar diriģentiem Andri Pogu, Pjēru Bulēzu, Pēteru Etvešu, Pavlo Erasu-Kasado, Juhu Kangasu un citiem, kā arī uzstājies ar izciliem Eiropas orķestriem. Viņa koncerti translēti ne vien Latvijas Radio 3 "Klasika", bet arī starptautiskās raidstacijās. 2024. gadā Reinis kā solists sadarbojas ar LNSO, Sinfonietta Rīga, Liepājas Simfonisko orķestri un Lietuvas kamerorķestri. Šogad pirmatskaņojumus ar Reiņa dalību piedzīvo Riharda Dubras un Ērika Ešenvalda opusi.

Kamermuzicēšanas smalkumus Reinis Zariņš izbauda saspēlē ar *Trio Palladio*. Savukārt viņa interese par mākslu sintēzi nesusi augļus dažādos projektos, īpaši sadarbībā ar gleznotāju Marilēnu Šiltkampu. Pianists ir ieskaņojis vairākus kritiķu augsti vērtētus albumus, un vairums no tiem pārstāv tieši latviešu autoru daiļradi, tā atspoguļojot Reiņa apņemšanos nest pasaulē labāko no Latvijas mūzikas. Reiņa pēdējie albumi veltīti Pēterim Vaskam — gan viņa klavierdarbiem, gan kamermūzikai (kopā ar *Trio Palladio*).

ANDRIS POGA ir Stavangeras simfoniskā orķestra galvenais diriģents. No 2013. līdz 2021. gadam viņš bija Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Patlaban turpina sadarbību ar LNSO kā mākslinieciskais padomnieks.

Iepriekšējās sezonās Andris Poga uzstājies ar vadošajiem Vācijas, Francijas, Itālijas, Japānas un Skandināvijas orķestriem. Pēc veiksmīgas debijas atkārtoti diriģējis Ziemeļvācijas Radio (*NDR*) Elbas filharmonijas orķestri Hamburgā, Ķelnes *WDR* simfonisko orķestri, Cīrihes *Tonhalle* orķestri, Leipcigas *Gewandhaus* orķestri, *NHK* Tokijas SO un daudzus citus. Andris diriģējis arī Vīnes SO, Sanktpēterburgas filharmonijas SO, Romas Sv. Cecīlijas orķestri, Londonas Karalisko filharmonisko orķestri, "Honkongas filharmoniķus" un Sidnejas SO.

2023./2024. gada sezonā Andris Poga turpinās regulāru sezonas darbu ar LNSO un Stavangeras SO, plānota Spānijas turneja ar Stavangeras SO, atkārtoti koncerti ar *NHK* Tokijas SO, "Honkongas filharmoniķiem", Ķelnes *WDR* simfonisko orķestri, Berlīnes Vācu SO, Vīnes SO, Francijas Nacionālo orķestri, "Montekarlo filharmoniķiem", *RAI* Nacionālo SO, Hamburgas orķestri u.c. Gaidāmie projekti ietver "Borisa Godunova" iestudējumu Tulūzā un Parīzē, debiju ar Tokijas *Yomiuri Nippon* simfonisko orķestri.

BOULANGER

Marie-Juliette Olga "Lili" Boulanger is born on 21 August 1893, being six years younger than her sister Nadia Boulanger, who is destined to become one of the most esteemed professors at the Paris Conservatory. It is in this institution that their mother, Russian princess Raissa Myshetskaya falls in love with Professor Ernest Boulanger, 41 years her senior. A conductor and composer, Ernest is awarded the prestigious Prix de Rome in 1835, and Lili is set to follow his example. Nadia also comes close, achieving the second place in the 1908 competition. Musical talent runs deep in their family, with Ernest's father Frédéric renowned as a cellist and his mother Juliette as an opera singer.

Returning to Lili, her story sadly spans only 24 years. Despite battling poor health and succumbing to complications from pneumonia contracted at a young age, Lili Boulanger leaves an indelible mark as an educated, accomplished composer, inspired by Debussy, Symbolism and Impressionism. Her music is characterised by unique instrumentation, unconventional textures, and harmonies rich in colour and emotion. It resonates with French elegance and refinement, evoking lush symphonic landscapes. Notably, Lili Boulanger makes history as the first woman composer to win the prestigious Prix de Rome in 1913 at the young age of 19, with her cantata *Faust et Hélène*. Her oeuvre includes a rather small yet diverse collection of works, spanning solo piano, instrumental and vocal chamber ensembles, as well as symphonic opuses and works for voice and orchestra.

Harry Halbreich describes *Of a Spring Morning* as "a scherzo with an impulsive verve and an airy, transparent orchestration but in the middle a vehement orchestral gradation reveals the pain underlying this tenuous serenity".

Within her composition, light, playful, and even somewhat untamed melodies intertwine with dreamy, ethereal, and enigmatic passages. Originally conceived as a duet for violin or flute and piano, *Of a Spring Morning* is adapted for symphony orchestra in January 1918. The composer's life is cut short just two months later, in March 1918.

LUTOSŁAWSKI

Witold Lutosławski stands as Poland's most significant composer since Karol Szymanowski (1882–1937). Commissioned by the Salzburg Festival, the Piano Concerto debuts on 19 August 1988, featuring the Austrian Radio Orchestra under the baton of Krystian Zimerman. Delving into the composer's own reflections, the 1988 programme provides meaningful insights also for modern audiences (as quoted from wisemusicclassical.com):

"My Piano Concerto consists of four movements which are played without any break, despite the fact that each of the movements has a clear ending. The first movement comprises four sections. In the first and third, the motifs presented are as if 'nonchalant', light, sometimes rather capricious, never over-serious. In contrast to the first and third, the second and fourth sections are filled with a broad 'cantilena', finally leading to the highpoint of the whole movement.

The second movement is a kind of 'moto perpetuo', a quick 'chase' by the piano against the background of the orchestra which ends by calmly subsiding in preparation for the third movement.

The third movement opens with a recitative for the piano alone, which then intones, also without the involvement of the orchestra, a singing 'largo' theme. The middle section, beginning with the entrance of the orchestra, contrasts against the first section with moments of a more sudden, dramatic character. The 'cantilena', without orchestral accompaniment, returns at the end of the movement.

The fourth movement, by its construction, alludes to the baroque form of the Chaconne. Its theme (always played by the orchestra) consists of short notes separated by rests and not (as with the traditional Chaconne) chords. This theme, repeated many times, provides only one layer of the musical discourse. Against this background the piano each time presents another episode. These two layers operate in the sense of 'Chain-form', i.e. the beginnings and endings of the piano episodes do not correspond with the beginnings and endings of the theme. They come together only once, towards the end of the work. The theme appears again for the last time in a shortened form (without rests) played by the whole orchestra without the piano. There follows a short piano recitative, 'fortissimo', against the background of the orchestra, and a short Coda 'presto' concludes the work.

All that has been said applied to matters which are not of great importance compared to the central essence which the composer employs to achieve his goal. What then is this goal? To this question only music itself can provide the answer. Happily, it cannot be explained in words. If it were possible, if a musical work could be described precisely in words, then music as an art would be entirely unnecessary."

BRUCKNER'S NINTH

This year, we celebrate the 200th birthday of Austrian composer, teacher, organist, and improviser Anton Bruckner. Orests Silabriedis has written a succinct and apt portrait of the composer for the concert programme *Mozart, Bruckner, and Maestro Sinaisky* (13 February 2020), which is available in Latvian and English in the concert archive on the LNSO website. The programme featured a historic rendition of Bruckner's Eighth Symphony. Here is an excerpt from the said Bruckner's depiction:

"Anton Bruckner was born in a farmer's family and remained a "Danube peasant", as he was known, all his life. He was a peasant playing the organ and a peasant professor of music theory, and the chthonic element dominates his music, providing the foundation of the inimitable divine vertical of Bruckner's works, and manifesting the earth as a source of power."

"For a long while Anton Bruckner was known only as an outstanding organist. His Paris, London and other tours brought him fame and recognition. Bruckner spent all his life writing music, but he truly took on the path of composing at around 40. Moreover, Bruckner dedicated many of his youth and early adulthood years for learning. He studied with the most renowned professors of his time until he passed the harmony and counterpoint examination at the age of 37 to obtain his much coveted title Professor. The commission then said the famous words: "It is not us who should have examined him, but the other way round.""

The composition of Bruckner's final opus—his Ninth—spans many years. Initial sketches for the symphony date back to around 1887, yet the monumental work is periodically interrupted by revisions to the just-completed Eighth Symphony and enhancements to the Third. By 1889, Bruckner is preparing his Second for publication, followed by revisions to the First and Fourth Symphonies, as well as the Third Mass in F minor in 1890 (the list being a clear testament to Bruckner's extreme self-criticism). After around six years, the first movement of the symphony is completed in 1893; the trio of the second movement undergoes three different versions until deemed finalised in February 1894. During the last two years of the composer's life—even on his final day on earth—Bruckner is said to have immersed himself in the completed third movement of the symphony. Yet, the fourth movement remains only in sketches, apparently spanning a few hundred pages. The available concluding movement, the third, fades into ethereal harmony, symbolically closing the door of the mundane world and leading into the eternal realm. Dedicated "to the beloved God", Bruckner's Ninth Symphony premieres in Vienna in 1903 under the baton of Ferdinand Löwe.

REINIS ZARIŅŠ is one of Latvia's most noteworthy talents, master of thought-provoking interpretations, vivid soloist and skilled chamber musician, and author of conceptual interdisciplinary projects. He is a four-time winner of the Latvian Grand Music Award (2011, 2013, 2015, 2020) and receiver of the country's highest Order of the Three Stars.

He has participated in prestigious music festivals, and his virtuosity has delighted audiences at Amsterdam's Concertgebouw, New York's Weill Recital Hall at Carnegie Hall, London's Wigmore Hall, and the Tchaikovsky Concert Hall in Moscow. Zariņš has had excellent collaborations with conductors Andris Poga, Pierre Boulez, Peter Eötvös, among others, as well as outstanding European orchestras. His performances have been broadcast live not only by Latvian Radio 3 *Klasika*, but also by BBC Radio 3, NDR and other radio stations. In 2024, Reinis returns as a soloist with the LNSO, Sinfonietta Rīga, Liepāja Symphony Orchestra, Lithuanian State Chamber orchestra and premieres monumental new works by Rihards Dubra and Ēriks Ešenvalds.

Reinis Zariņš explores the intricacies of chamber music with *Trio Palladio*. His interest in blending arts has led to collaborations, notably with painter Maryleen Schiltkamp. The renowned pianist has released multiple acclaimed albums, predominantly featuring compositions by Latvian composers. His recent albums focus on the works of Pēteris Vasks, both his piano compositions and chamber music works (performed with *Trio Palladio*).

ANDRIS POGA is the Chief Conductor of the Stavanger Symphony Orchestra. He was the Music Director of the Latvian National Symphony Orchestra from 2013 till 2021 and continues to collaborate with the LNSO as its Artistic Advisor.

Highlights of recent years have included concerts with the leading orchestras of Germany, France, Italy, Japan and Scandinavia. After the first successful collaborations he has been invited back to the NDR Elbphilharmonie Orchester Hamburg, WDR Symphony Cologne, Tonhalle-Orchester Zürich, Gewandhausorchester Leipzig, NHK Symphony Orchestra Tokyo and many others. He has also conducted the Wiener Symphoniker, Saint Petersburg Philharmonic, Accademia Nazionale di Santa Cecilia in Rome, Royal Philharmonic Orchestra in London, Hong Kong Philharmonic, Sydney Symphony.

The season of 2023/24 includes the subscription concert series with both the SSO and LNSO, tour of Spain with the SSO, returns to the NHK Symphony Orchestra, Hong Kong Philharmonic, WDR Symphony, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Wiener Symphoniker, Orchestre National de France, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, RAI Torino, Hamburg Symphoniker and others. Productions of "Boris Godunov" both in Toulouse and Paris, debut with the Yomiuri Nippon Symphony Orchestra and other projects.

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Zīberte-Ijaba, Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Lāsma Vītola

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Inga Puķīte, Tatjana Ostrovska, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Konstantīns Paturskis, Agnese Stalidzāne, Agnese Kanniņa, Patrīcija Iļasova, Ērika Hrustaļova, Aleksandra Mališkina

Alti | Violas
Ināra Brīnuma, Pēteris Trasuns, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Viktorija Viktorova

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Ieva Upatniece, Dace Zālīte-Zilberte, Mareta Prikule, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Emma Bandeniece, Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Kristaps Pētersons, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs, Laine Freidenberga

Flautas | Flutes
Tommaso Pratola, Ilze Urbāne, Egija Sproģe

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Mārtiņš Dovmanis, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Anna Gāgane, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Aleksandrs Žiguļičs, Elza Rubene

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons, Miks Bankevics, Daniels Sabanskis, Kalvis Etkins, Kārlis Matīss Lignickis, Renārs Šteinbergs, Guntis Kronītis

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Dāvis Sedols, Jānis Frīdenfelds

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Bērziņš, Sandis Bārdiņš

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Saksons, Edgars Vaivods

Arfa | Harp
Ieva Šablovska

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone

TUVĀKIE KONCERTI

Ceturtdien, 9. maijā, plkst. 19.00 Lielajā ģildē

LNSO, EŠENVALDS, BĒTHOVENS UN ŠŪMANIS

AURĒLIJA ŠIMKUS — klavieres
Diriģents **JĀNIS STAFECKIS**

PROGRAMMĀ:
Roberts ŠŪMANIS Uvertīra "Manfrēds"
Ēriks EŠENVALDS Simfonija (pirmatskaņojums)
Ludvigs van BĒTHOVENS Piektais klavierkoncerts

Piektdien, 10. maijā, plkst. 13.00 (izpārdots) un 19.00 Lielajā ģildē

DEJAS IZRĀDE JAUNIEŠIEM "TĪKLĀ" | 12+

Horeogrāfe **LIENE GRAVA**
Dramaturgs **ARTŪRS DĪCIS**
Komponists **RIHARDS ZAĻUPE**
Māksliniece **LĪGA ZEPA**
Dejotāji: **EGIJA ABAROVIČA, ĢIRTS BISENIEKS, ARTŪRS NĪGALIS**

Mūziķi:
MARĒKS PINTA — klarnete
DACE ZĀLĪTE-ZILBERTE — čells
MIKUS BĀLIŅŠ — sitaminstrumenti
RIHARDS ZAĻUPE — sitaminstrumenti, elektronika
EVELĪNA JĒKABSONE — taustiņinstrumenti

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM